

Les sources manuscrites de la théorie de la musique
(S. IX-XVI)

Trier, Stadtbibliothek (*D-TRs*)

Ms. 8° 761/309, f. 146r

Transcription : Christian Meyer
(novembre 2006 – rév. oct. 2017)

¹In ·C· natura, ·f· b mol, ·g· que b dura.

²Sex sunt voces quibus omnis cantus constat : *ut, re, mi, fa, sol, la*.

³Sed littere clavium sunt septem ·a·, ·b·, ·c·, ·d·, ·e·, ·f·, ·g·, quarum media est ·d·. ⁴Pro quo notandum quod ·d· semper invenitur in medio manus, s. in digito longiore et hoc non sine causa.

⁵Cantus est triplex, s. b duralis et subdividitur in tres cantus, cantus b mollaris [et] subdividitur in duos cantus. ⁶Tertius cantus est naturalis et habet duos cantus.

⁷Omnis cantus b duralis semper incipitur in ·g·, b mollaris in ·f· et naturalis in ·c·. Et hoc vult versus predictus :

⁸In ·c· natura, ·f· b mol g. que bdura.

⁹Et volens esse bonus musicus debet auscultando canere, simul incipere cum aliis, et non debet caudam tenere neque tumultuare voce.

¹⁰ Semitonium. Thonus. Semidytonus. Dytonus.

Dyatesseron. Dyapente. Tonus cum dyapente

¹¹Semitonium (i *suprasc.*) semel ad proximam. ¹²Tonus (i *suprasc.*) quater ad proximam. ¹³Semidytonus (ij *suprasc.*) bis ad

tertiam. ¹⁴Dytonus (ii *suprasc.*) bis ad tertiam. ¹⁵Dyatesseron (iij *suprasc.*) ter ad quartam. ¹⁶ Dyapenthe (iiij *suprasc.*) bis ad quintam. ¹⁷Tonus cum dyapenthe (vj *marg.*) semel ad sextam.

¹⁸Item proportiones in simplici cantu non facile reperibiles : dyapason ad octavam, semidyapason ad octavam, dytonus cum dyapenthe ad septimam, semidytonus cum dyapenthe ad septimam, semitonium cum dyapenthe ad sextam, semidyapenthe ad quintam, tritonus ad quartam.

1 cf. TRAD. Holl., *passim* (cf. Meyer, *Versus*, p. 92)